

ledes det paagældende Barn skulde behandles. I Udvalget af 1911 var der foreslaaet en tvungen Styrmandsfart af et Aars Varighed; der rejstes ganske vist fra et Mindretals Side nogen Betænkelighed i saa Henseende, men dog ikke anderledes, end at det paagældende Mindretal sluttede sig til de øvrige Udvalgsmedlemmer og foreslog et Aars tvungen Styrmandsfart. Vel nærmest som en Tribut til disse Betænkeligheder nedskrev Handelsministeren ved Lovforslagets Fremsættelse dette Krav til et Krav om ni Maaneders Fart; her i Landstinget blev det yderligere nedsat til 6 Maanedes, og som det ærede 11te kongevalgte Medlem rigtigt paapegede, blev der henvist til, at man kunde lade Styrmandsfart i Skoleskibe træde i Stedet derfor, uden nærmere at begrænse Varigheden heraf. I Folketinget er jo imidlertid den tvungne Styrmandsfart fuldstændig strøget. Som rudimentær Rest af hele den paagældende Tanke er saa kun blevet tilbage det sidste Stykke af § 5, der berettiger Handelsministeren til i Skoleskibe at etablere tvungen Styrmandsfart af tre Maaneders Varighed. Jeg maa gøre opmærksom paa, at de Navigatorerkredse, hvem den tvungne Styrmandsfart angaar, de, som har Skoen paa, som ved, hvor den trykker, og som derfor ønsker den rummeligere, ønsker den tvungne Styrmandsfart. Jeg henviser i saa Henseende til den Skrivelse, der under den 2. December i Fjor blev indgivet til Folketingets Udvalg af fem Søfartsorganisationer, hvori disse bestemt pegede paa Ønskeligheden af at faa etableret den tvungne Styrmandsfart og samtidig udtalte Ønsket om, at dens Varighed maatte blive sat til mindst et Aar; men i Rederikredse ønskede man den ikke. Og ogsaa i det Forhold har Navigatorerinteresserne maattet vige for Hensynet til Rederierinteresserne. Uvillien i Rederikredse var jo imidlertid ikke saa afgørende, at der ikke kunde tilvejebringes en Ordning, der ogsaa tilfredsstillede til den Side, thi fra de Kredse har man jo ikke næret nogen Uvillie imod at faa tvungen Styrmandsfart indført, naar den kan henlægges til Skoleskibe. Under de Omstændigheder ligger det imidlertid nær at rejse det Spørgsmaal, om det ikke var muligt at komme ud over dette vanskelige Punkt i Navigationsloven under den Form, at man ikke nøjedes med paa Papiret at henvise til Tilvejebringelse af Skoleskibe, men virkelig søgte at faa tilvejebragt disse og dermed at faa Spørgsmaalet løst. Det er muligt, at en Virkeliggørelse af denne Tanke netop paa det nuværende Tidspunkt

af Hensyn til den foreliggende økonomiske Situation vil volde uoverkommelige Vanskeligheder, men det forekommer mig, at det foreliggende Spørgsmaals Løsning vel er økonomiske Ofre værd. Jeg tillader mig at henstille det til den højtærede Handelsminister og føjer til, at hvis det var muligt paa det Punkt at tilvejebringe en Ordning, som kan tilfredsstille til alle Sider, vil jeg hilse det med megen Tilfredshed.

Af de i Folketinget indførte Ændringer har jeg kun tilbage at omtale de Forhold, der vedrører Skoleordningen. Det ærede 11te kongevalgte Medlem udtalte sin absolutte Tilfredshed med den i Folketinget indførte Ændring. Ja, det undrer mig ikke, det er netop den Ordning, som det ærede Medlem i næstforrige Samling her i Tinget, men da forgæves, kæmpede for, nemlig at vi skulde give et Statstilskud, som skulde træde i Stedet for Garantien for Lærarlønningerne, og som skulde fordeles til Skolerne efter deres Udgifter til Lærarlønninger, Undervisningsmidler og Lokaler. Det er Ord til andet netop den Ordning, der er vedtaget i det andet høje Ting, og endog saaledes, at det ærede kongevalgte Medlem faar mere, end han ønskede, thi her i Tinget foreslog han kun, at Staten skulde yde 15,000 Kr. til denne Fordeling, medens dette Beløb i Folketinget er steget til 25,000 Kr. altsaa, det er ganske naturligt, at det ærede kongevalgte Medlem er særdeles tilfreds dermed. Da der nu stilles saa rigelige Pengemidler til Raadighed for den højtærede Minister, saa skulde jeg tro, at en Minister med en heldig Haand og en dygtig Navigationsdirektør vil kunne bringe noget godt ud ogsaa af denne Ordning, selv om den efter min Opfattelse er mindre heldig og mere kostbar end den af os foreslaaede Ordning. Jeg vil resumere mine Betragtninger vedrørende dette Spørgsmaal derhen, at bliver vi enige om de andre Hovedpunkter, om den udvidede Skibsførereksamen, Eksamensbedømmelsen og den tvungne Styrmandsfart, altsaa om de Punkter, om hvilke der vel at mærke for to Aar siden var fuld Enighed her i Tinget, vil jeg ligesom det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) være rede til at vise min Resignation med Hensyn til den nu trufne Ordning vedrørende de 7 Navigationsskoler.

Resignation maa der nemlig til, hvis vi skal føre det her foreliggende Lovgivningsarbejde til en positiv Løsning, men Resignationens Kunst er jo vanskelig, og jeg vedgaar aabent, at jeg i den Henseende savner den Træning, som den højtærede